

festació de menyspreu d'aquest és compatible amb el principi de Germanor.

Tal vegada m'objectareu que algunes individualitats d'altres pobles ibèrics no són tolerants amb la nostra nacionalitat, i per consegüent, no responen a l'esperit de que ens acostem amb ells. Si fos així, la qual cosa no crec, compte d'ells és, i per això no hem de deixar la nostra actitud. Quan els nostres principis siguin combatuts, hem de refutar lògicament els seus atacs, recordant que són també nacionalistes, encara que no atrets vers el nostre nacionalisme.

El nacionalisme català és tan democràtic i humà, que una vegada s'ha infiltrat dintre els nostres cors, ja no podem odiar a cap ésser de l'univers. Com a fermes adalits del nacionalisme català, ens convé vivificar l'esperit d'amor per a tots i així assegurar el nostre progrés. És més la importància d'aquest progrés, és incomparablement més gran que l'ajut que podem portar amb la nostra vida i ensenyances.

Vivim, doncs, la vida de Germanor entre els oposants i divergents punts de vista, que són tan naturals dintre el nostre poble. Aleshores serem fidels imitadors del nostre veritablement gran i plorat primer President de Catalunya, En Francesc Macià.

